

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/65/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010467
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6916010467.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v trestnej veci proti obžalovanému Z. H. a spol., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. júla 2017, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 29.03.2017, sp.zn. 3T/134/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

o d ô v o d n e n i e :

Označeným rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 29.03.2017 sp.zn. 3T/134/2016 boli obžalovaní Z. H. a H. H. uznaní vinnými zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v súvislosti s ust. § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v priebehu školského roka 2015/2016 obžalovaná H. H. v dobe odo dňa 02.09.2015 do dňa 06.04.2016 v obci M. G. a obžalovaný Z. H. v dobe odo dňa 02.09.2015 do 29.03.2016 v obci M. G., ako rodičia mal. Z. H., nar. XX.XX.XXXX v M. G., nezabezpečovali riadne jeho povinnú školskú dochádzku do Špeciálnej základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským, ul. R. XX, M. G., o čom boli zo strany školy viackrát písomne upovedomení, avšak k náprave v školskej dochádzke menovaného žiaka nedošlo, pričom za obdobie od 02.09.2015 do 06.04.2016 žiak mal. Z. H. neospravedlnene vymeškal nie menej ako 263 vyučovacích hodín a za obdobie od 02.09.2015 do 29.03.2016 žiak mal. Z. H. neospravedlnene vymeškal nie menej ako 237 vyučovacích hodín pričom podľa § 22 ods. 1 Zákona o výchove a vzdelávaní školského zákona číslo 245/2008 Zbierky zákonov je žiak mal. Z. H., nar. XX.XX.XXXX, v školskom roku 2015/2016 ešte školopovinný.

Za to uložil obom obžalovaným podľa § 211 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. 1) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 54 Tr. zák. trest povinnej práce vo výmere 120 hodín každému samostatne. Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu. Podľa § 55 ods. 3 Tr. zák. trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu. Podľa § 55 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinene nevykonával prácu v určenom rozsahu, alebo nespĺnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 29.03.2017 po jeho vyhlásení odvolanie okresný prokurátor, ktoré následne písomne zdôvodnil písomným podaním zo dňa 29.05.2017. Namietal predovšetkým druh uloženého trestu obom obžalovaným, keď podľa jeho názoru neobstojí trest povinnej práce, vzhľadom na kriminálnu minulosť oboch obžalovaných. U obžalovaného H. súd nedostatočne prihliadol na mieru zavinenia, precenil jeho osobu, tento obžalovaný bol v minulosti deväťkrát potrestaný súdom, pričom za rovnakú trestnú činnosť ako v teraz posudzovanom prípade bol riešený trikrát. Poukázal v tejto

súvislosti na jeho jednotlivé odsúdenia. Naviac sa tento obžalovaný dopustil časti teraz stíhaného skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom zo dňa 23.11.2015. Aj osobu obžalovanej H. okresný súd precenil, v minulosti bola štyrikrát potrestaná súdom, z toho trikrát za rovnakú trestnú činnosť ako v teraz posudzovanom prípade. Aj ona sa dopustila časti teraz súdeného skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestného rozkazu zo dňa 23.11.2015. Podľa názoru tohto odvolateľa aj s poukazom na generálnu prevenciu bolo potrebné obom obžalovaným uložiť nepodmienečné tresty odňatia slobody. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku vo výrokoch o uložených trestoch obom obžalovaným s tým, aby vo veci rozhodol sám a obžalovaným uložil nepodmienečné tresty odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby ust. § 211 ods. 3 Tr. zák. a obžalovaného H. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, obžalovanú H. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania okresným prokurátorom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním prokurátora vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Žiada sa zvýrazniť, že verejné zasadnutie o odvolaní prokurátora v tejto trestnej veci vykonal krajský súd v neprítomnosti obidvoch obžalovaných, svoju neúčast' telefonicky ospravedlnili až bezprostredne pred vykonaním verejného zasadnutia a v takom prípade, keďže o termíne verejného zasadnutia vedeli s dostatočným predstihom, boli splnené zákonné podmienky na jeho vykonanie v ich neprítomnosti.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Na hlavnom pojednávaní dňa 18.01.2017 vykonal výsluch oboch obžalovaných, svedka mal. Z. H., svedkyňu C.. V. U., na hlavnom pojednávaní dňa 01.03.2017 vykonal výsluch svedkyne R. B. a na hlavnom pojednávaní dňa 29.03.2017 ešte doplnil dokazovanie opakovaným výsluchom oboch obžalovaných a výsluchom svedkyne I. Z. T.. Rešpektujúc obsah ust. § 269 Tr. por. následne prečítal aj jednotlivé listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisového materiálu, a to najmä odpisy z registra trestov, týkajúce sa oboch obžalovaných, správy zo školy maloletého, správy zo špeciálneho pedagogického vyšetrenia, psychologického vyšetrenia, správu ÚPSVaR, rozhodnutia o predchádzajúcich odsúdeniach oboch obžalovaných. Po takto vykonanom dokazovaní dospel nielen k správne skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že zisteným konaním obaja obžalovaní vydali z nebanlivosti osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili viesť záhaľčivý život a takýto čin spáchali po dlhší čas a teda závažnejším spôsobom konania.

K odvolacím námietkam prokurátora krajský súd primárne konštatuje, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite vysporiadal s otázkou nielen druhu, ale i výmery trestu, uloženého obžalovaným, s touto argumentáciou sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil (strany 6,7 napadnutého rozsudku), tieto dôvody si osvojil a bolo by nadbytočné ich na tomto mieste obšírne opakovať. Správne a v súlade so stavom veci dôvodil prvostupňový súd najmä tým, že uloženie nepodmienečného trestu obžalovaným by bolo vzhľadom na okolnosti prípadu neprimerane prísne, obžalovaní sa snažili spolupracovať nielen so školou maloletého, ale i ÚPSVaR. Osobnosť maloletého je podľa obsahu psychologického vyšetrenia pubertálna symplexná ťažšie výchovne usmernená a je výrazne ovplyvnená sociálno-kultúrnym prostredím, v ktorom žije. Aj z výpovedí pedagogických pracovníkov je zistiteľné, že obaja obžalovaní sa snažili zabezpečovať účasť syna na vyučovaní, no tento sám svojvoľne školu opúšťal. Pritom 10-ročná povinná školská dochádzka u neho bola vzhľadom na vek ukončená. Vzhľadom na naznačené skutočnosti sa preto krajský súd stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovaným, ktorého sa prokurátor v odvolaní dožadoval, nebolo v ich prípade nevyhnutné a bolo by neprimerane prísne.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie

páchateľa spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatelia, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest povinnej práce obom obžalovaným, Trestný zákon v ust. § 54 Tr. zák. umožňuje ho so súhlasom páchatelia uložiť vo výmere od 40 do 300 hodín, ak ho odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov. Uloženie tohto trestu vo výmere 120 hodín každému z obžalovaných samostatne považoval aj krajský súd za primerané všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol zo zákona pri úvahách nielen o druhu, ale i ohľadom výmery trestu prihliadať. Predovšetkým obaja obžalovaní si musia dôsledne uvedomiť, že v posudzovanom prípade boli potrestaní miernejším druhom trestu a v prípade opakovania trestnej činnosti by mohli byť postihnutí súdom už nepochybne prísnejšie.

Z uvedených dôvodov rozhodol krajský súd o odvolaní okresného prokurátora spôsobom, uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.